

РЕШЕНИЕ

№ 5707

гр. София, 12.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 06.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **4711** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 – 161 ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], [жилищен адрес] срещу Ревизионен акт № Р-22220420002656-091-001 от 19.01.2021 г., издаден от Т. П. Н. - орган, възложил ревизията, и Ц. Г. Р. - ръководител на ревизията, при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 554 от 08.04.2021 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ДОДОП) [населено място], относно установени допълнителни задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в данъчни периоди от м. 01 до м. 12.2019 г. и м. 02.20120 г., вследствие на отказан данъчен кредит в размер на 13 621,69 лв. и по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ в размер на 2 352,39 лв., и лихви за забава в общ размер на 2 695,20 лв. /192.13 лв. по ЗКПО и 2503.07 лв. по ЗДДС/.

Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорения ревизионен акт поради немотивираност, необоснованост и неправилно приложение на закона. Визира нищожност на действията на ревизиращите органи след изтичане на срока по чл.114, ал.1-2 ДОПК – от 14.10.2020 г. до 04.12.2020 г. и нарушение на чл.120, ал.2 ДОПК поради необсъждане на възражението срещу РД. Твърди, че не са изследвани в пълнота и в тяхната взаимна връзка представените доказателства за дейността на дружеството, което довело до погрешни изводи и формиране на данъчни задължения на база на предположения. Оспорва изводите на приходните органи за липса на реални доставки по фактурите, издадени от [фирма] и

счита за недопустимо да се отказва данъчен кредит поради факта, че предходен доставчик не е представил никакъв документ или е имал наети само 3 служители. Според жалбоподателя са изпълнени изискванията на чл. 71 от ЗДДС и процесните сделки не попадат в изключенията на чл. 70, ал.1, т. 1-6 от ЗДДС. Същите са били предмет на последващи такива, но представените доказателства за това не били коментирани от органите по приходите. Жалбоподателят твърди, че поради поведението на трето лице-доставчик той не следва да носи негативни последици и това да води до некредитиране на представени от него документи. Произходът на стоките не бил сред условията за приспадане на данъчен кредит, а в хода на производството било доказано прехвърлянето на собствеността на стоките и извършването на услугите от прекия доставчик. Доказателство за реалността на доставките било и наличието на плащане и тяхното осчетоводяване при двете страни, за които приходните органи не са установили недобросъвестност. Оспорва изводите на ревизиращия екип за възможност да изпълни самостоятелно спорните доставки, като излага доводи, че се касае за изработване на специфични детайли, за които към момента на възлагането не е разполагал с машини. Твърди, че именно през 2019 г. стартирал дейността си по изработване на мебели, за което било логично в началото на тази дейност да ползва услугите на подизпълнител с богат опит.

Жалбоподателят оспорва и отказаното право на данъчен кредит във връзка с придобития автомобил. Твърди, че същият е използван изцяло за дейността на дружеството за облагаеми доставки и това се установявало от представените документи, които са игнорирани. В тази връзка оспорва приложението на чл. 70, ал. 1, т. 4 от ЗДДС.

По ЗКПО жалбоподателят оспорва направеното увеличение на счетоводния финансов резултат с разходите за застраховка на двамата управители, които основно осъществявали дейността на малкото предприятие. Ревизиращият екип не бил изследвал въпроса относно допустимостта на тези разходи. Оспорва се констатацията, че надвнесенят КД в размер на 359,13 лв. е възстановен на дружеството. Това не било направено и към момента на подаване на жалбата. В заключение прави искане за отмяна на РА. Претендира съда да постанови решение, с което да отмени ревизионния акт в оспорената част и да му присъди сторените разноски.

Ответникът Директор на ДОДОП [населено място] оспорва жалбата, чрез юрк. К. по съобщения, изложени от решаващия орган. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22220420002656-020-001 от 11.05.2020 г., издадена от Т. П. Н. - началник сектор "Ревизии" в Дирекция "Контрол" на ТД на НАП [населено място], е възложено извършването на данъчна ревизия на жалбоподателя от органи по приходите Ц. Г. Р. (ръководител на ревизията) и Т. В. И. за определяне на данъчните му задължения по ЗКПО за 2019 г., в тримесечен срок, считано от датата на връчване на ЗВР

на 14.05.2020 г. съобразно чл.114, ал.1 ДОПК, т.е. в срок до 14.08.2020 г. Със ЗИД на ЗВР от 26.05.2020 г. е разширен обхвата на ревизията, като са включени определяне на задължения по ЗДДС за данъчни периоди от 01.01.2019 г. до 30.04.2020 г., а с ЗИД на ЗВР от 03.08.2020 г. срокът на ревизията е удължен общо с два месеца съобразно чл.114, ал.2 ДОПК до 14.10.2020 г. Заповедите са издадени във формата по чл.113, ал.1 ДОПК и са връчени на задълженото лице по електронен път.

Компетентността на органа, възложил ревизията, произтича от раздел I, т.16 на представена от ответника Заповед № РД-01-818 от 10.05.2019 г., с която директорът на ТД на НАП С. е възложил на Т. П. Н. в качеството ѝ на началник сектор „Ревизии“, отдел „Ревизии“, Дирекция „Контрол“ в ТД на НАП С. функциите на компетентен орган по чл.112, ал.2, т.1 ДОПК.

Валидността на електронните подписи на приходните органи, подписали ЗВР, РД и РА, се установява от представените от ответника удостоверения на л.63-70 от делото, поради което съдът приема, че документите са подписани с валидни квалифицирани електронни подписи. Доказателствата не са оспорени от противната страна, вкл. по реда на чл.184 ГПК.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22220420002656-092-001/04.12.2020 г. В срока по чл. 117. ал. 5 от ДОПК е постъпило писмено възражение срещу констатациите в РД вх. №53-00-1469#2/17.12.2020 г.

Ревизията приключва с РА №Р-22220420002656-091-001 ОТ 19.01.2021 г., издаден от Т. П. Н., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията и Ц. Г. Р., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С. - ръководител на ревизията.

В хода на ревизията е установено, че дружеството е извършвало разработване и управление на проекти по европейски програми, както и специализирани технически и бизнес консултации. Основните програми, по които дружеството работи са ОПИК, ОПРЧР и ПРСР. Съгласно дадени обяснения, дейността се състои в изготвяне на апликационни форми за кандидатстване по конкретни процедури, бизнес планове, инвестиционни проучвания, финансови анализи и форми, и други. Като допълнителна дейност дружеството развива производство на мебели за дома и офиса, както и отдаване под наем на собствени МПС. Дейността се осъществява от нает офис, находящ се в [населено място]. [улица], ет. 5, и производствена база, намираща се в кв. В., Летище С. - С. район. В наетата производствена база се съхраняват материалите и машините, свързани с производствената дейност на дружеството. Отчетността е заведена съгласно изискванията на Закона за счетоводството /ЗСч./, нарушения не са установени.

Установено е, че през данъчен период м. 02.2019 г. дружеството е ползвало правото на пълен данъчен кредит за лек автомобил А. А6 А. 3.0. TDI, чрез включване на протокол по чл. 117, ал. 1 ЗДДС в дневника за покупки. В данъчен период м. 02.2019 г. дружеството е декларирало вътреобщностно придобиване /В./ от Германия на лек автомобил А. А6 А. 3.0. TD1, по инвойс фактура №11379/25.02.2019 г. Същият е закупен от А. А. mbH с VIN DE289600955. В. е документирано по съответния ред - издаден е протокол по чл. 117, ал. 1, т. 1 от ЗДДС с данъчна основа 42050,35 лв. и ДДС 8 410,07 лв., включен в дневник за покупки и справка- декларация по ЗДДС в м. 02.2019 г., с което данъкът е начислен по реда на чл. 86 от ЗДДС. От дружеството не е начислен данък за лични нужди във връзка с използването на автомобила на основание чл. 86 във връзка с чл. 25, ал. 3, т. 2 и чл. 6, ал. 3, т. 1 от ЗДДС.

В хода на ревизията е констатирано, че в процеса на извършване на основната дейност на дружеството собственото МПС се използва за управленски нужди, отдаване под наем, както и за лични нужди. Изчисленото процентно съотношение на лично ползване представлява 10% от направените разходи за 2019 г. Представена е пътна книжка, от която са видни изминатите километри и дестинации от управителя Н. Х. В.. Представени са Заповеди за командировка на управителката във връзка със служебното ползване на автомобила, както и Справка за разходите за ползването на автомобил А. А6 А. 3.0. TDI, за периода 25.02.2019 г. - 31.12.2019 г., от която е установено, че общо извършените разходи по експлоатацията на автомобила са в размер на 12 216,13 лв. /гориво 619,13 лв., Застраховка Каско 2 740,00 лв., винетки 97,00 лв., амортизации 8 760,00 лв./. Видно от подадената ГДД по ЗКПО за 2019 г. дружеството е декларирало данъчна основа по чл. 204, ал. 1, т. 4 от ЗКПО /разходи в натура, свързани с предоставени за лично ползване активи/ в размер на 10% - 1 221,61 лв. и дължим данък в размер на 122.16 лв.

Във връзка с осъществения В. на автомобил А. А6 А. 3.0. TDI от представения регистрационен талон е установено, че същият е регистриран на 06.03.2019 г. с рег. [рег.номер на МПС] , цвят бял с брой места 4+1, а съгласно §1, т. 18 от ДР на ЗДДС придобитият автомобил е определен като лек. В РА е посочено, че съгласно разпоредбите на чл. 70, ал. 1, т. 4 и т. 5 от ЗДДС за придобития лек автомобил и консумативите за него, не е налице право на данъчен кредит, доколкото не са налице

обстоятелствата по ал. 2. На това основание е отказан данъчният кредит в размер на 8 410.07 лв. по Протокол по чл. 117 от ЗДДС №[ЕГН]/25.02.2019 г. за придобиването на автомобила и в размер на 879.82 лв. по 28 фактури., включени в дневниците, документиращи покупка на гориво и други разходи свързани с експлоатацията на автомобила. Фактурите са описани в табличен вид на стр. 16-17- от РД.

През ревизирия период дружеството е ползвало право на приспадане на данъчен кредит в размер на 4 332,00 лв. по 3 фактури, издадени от [фирма], ЕИК[ЕИК]. Фактурите са №[ЕГН]/29.01.2019 г. с предмет проектиране и дизайн на мебели, изработка на шаблони и детайли на мебели, №00000236/02.03.2019 г. с предмет изработка на метални и дървени детайли, проектиране и дизайн на мебели и №[ЕГН] ОТ 14.03.2019 г. с предмет посредничество при осъществяване на контакти и сключване на сделки за предоставяне на консултантски услуги.

В РА са обсъдени представените от дружеството писмени доказателства и обяснения, като е отбелязано, че ревизираното лице не е представило доказателства какви са разработените идейни проекти и визуализации на същите.

На доставчика [фирма] е извършена насрещна проверка завършила с ПИНП №П-22221520094490-141-001 ОТ 11.11.2020 г., в хода на която по електронен път е връчено ИПДПОЗЛ №П-22221520094490-040-001 / 16.07.2020 г. В отговор, на 21.08.2020 г., по електронен път от проверяваното лице са представени писмени обяснения, съгласно които контакт с [фирма] по повод съвместна работа е установен в края на 2018 г., под формата на лична среща между управителите в производствена база на доставчика, намираща се в [населено място]. кв. Студентски град. [улица]. Дружеството разполагало с 2 производствени бази - едната на посочения адрес, а другата в[жк], [улица]. Комуникацията по повод съвместните проекти е осъществяван директно между управителя инж. Б. Б. и един от двамата управители на В. - Н. В. и Т. В.. Фирмата нямала предходни доставки по фактурите, издадени на [фирма]. Представени са договорите и процесите фактури. Констатирано е, че от проверяваното лице не са представени спецификациите, ППП, доказателства за нает персонал и за плащането по горечитираните фактури. Не били представени доказателства относно разработените идейни проекти и визуализации на същите.

При проверка в електронния регистър на НАП е установено, че доставчикът е

дерегистриран по реда на ЗДДС от 13.06.2014 г. и е с повторна регистрация по ЗДДС от 22.10.2014 г. Дружеството е имало регистрирано ФУ и 4 лица наети по трудови правоотношения на длъжности строителен инженер, зидаромазач, специалист довършителни работи, които не били относими към процесите доставки. Видно от отчетните регистри по ЗДДС, са декларирани предимно продажби към строителни дружества и покупки на стоки, вкл. от рискови доставчици, участващи във вериги, целящи неплащането на ДДС. Процесните фактури били отразени в дневника за продажби като авансови плащания.

На база събраните доказателства е констатирано, че доставчикът не е разполагал с необходимия капацитет за извършване на доставките и същите са определени като фиктивни. От него не били представени доказателства за обект за извършване на дейността, за закупени и вложени материали, за счетоводното отразяване на фактурите. В представените ППП липсвали данни за място на предаване, от къде са натоварени, с какво са превозени и от кого. Същевременно получателят по доставките [фирма] разполагал с необходимите възможности - цех за производство на мебели и назначени лица по трудови правоотношения, както за производство на мебели, така и във връзка с работа по европейски проекти, за да извърши сам тези услуги, вместо да ги възлага на дружество, което доказано не притежавало потенциал за това. Направен е извод, че действителният извършител на услугите е самото ревизирано дружество, което ги е извършило със собствен ресурс. Отчетено е обстоятелството, че управителят на ревизираното дружество декларира, че са използвани за последващи доставки и представя фактури за такива, но това не било пряко и безспорно доказателство, че същите са доставени именно от [фирма]. Прието е в РА, че доказателства, доказващи реалното извършване на услугите не са представени от двете страни по доставките, т.е. налице е относителна субективна симулация на доставките. На основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от ЗДДС, във връзка с чл. 25, ал. 2 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС и чл. 71, т. 1 от ЗДДС, е отказан данъчния кредит по процесните фактури.

В частта по ЗКПО е установено, че за 2019 г. е подадена Годишна данъчна декларация /ГДД/ с вх. №2204И0266246 от 05.06.2020 г. със счетоводен финансов резултат печалба 35 835,31 лв. и формиран данъчен финансов резултат печалба 36

408,70 лв., корпоративен данък /КД/ 3 640,87 лв., авансови вноски 4 000,00 лв., надвнесен данък 359,13 лв. С ГДД е деклариран надвнесен данък, след направените авансови вноски в размер на 359,13 лв. От дружеството е подадено Искане за прихващане или възстановяване /И./ с вх. №20-00-1642/08.04.2020 г. за възстановяване на надвнесената сума, като в РД е отразено, че същата е възстановена на лицето.

Облагането по ЗКПО е извършено след преценка и анализ на събраните доказателства от извършена насрещна проверка и на база представените документи от страна на ревизираното лице по време на ревизията, и данните от информационната система на НАП. Установено е, че по сметка 602 Разходи за външни услуги са осчетоводени 21 659.00 лв. за получени услуги по фактури издадени от [фирма]. На база установеното по ЗДДС и извода, че по фактурите няма реалност на доставките, е посочено, че същите не отразяват вярно извършена стопанска операция. С отчетените разходи за услуги, е намален счетоводният финансов резултат на дружеството, което е довело до отклонение от данъчно облагане съгласно чл. 16, ал. 1 от ЗКПО. На основание чл. 26, т. 2 във връзка с чл. 10, ал. 1 от ЗКПО и чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО е увеличен счетоводният финансов резултат с 21 659,00 лв.

Констатирано е, че дружеството е осчетоводило по сметка 602 Разходи за външни услуги разходи за застраховки в размер на 675.01 лв. и 1 189.97 лв., като по този начин е намалило счетоводния си финансов резултат. Установено е, че същите представляват вноски по лични застраховки на управителите, съгласно застрахователни полици на „А. БЪЛГАРИЯ ЖИВОТ“ както следва: Застрахователна полица №[ЕГН]/6 за индивидуална застраховка „Живот“ със спестовен характер и застрахован Н. Х. В., Застрахователна полица №[ЕГН] за пенсионна застраховка „Живот“ и застрахован Т. В. В.. На основание чл. 26, т. 1 от ЗКПО е увеличен счетоводният финансов резултат с 1 864.98 лв.

Общо увеличенията са в размер на 23 523.98 лв. Формиран е данъчен финансов резултат печалба в размер на 59 932.68 лв., КД 5 993.26 лв., авансови вноски 3 640.87 лв., данък за довносяне 2 352.39 лв. и лихви за забава 192.13 лв.

Ревизионният акт е връчен на 20.01.2021 г. и оспорен по административен ред с жалба вх. №53-03-244 от 01.02.2021 г. Срокът за произнасяне по чл.155, ал.1, вр. чл.146 ДОПК, е до 09.04.2021 г. В този срок е постановено Решение № 554 от 08.04.2021 г. на

директора на ДОДОП С., с което РА е потвърден.

Решаващият орган е потвърдил изводите на ревизиращия екип, че придобитият от дружеството автомобил е лек автомобил съгласно определението по §1, т. 18 от ДР на ЗДДС. Позовал се е на регистрационния му талон, според който местата са 4+1. Няма доказателства, а и не се твърдяло, че същият се използва за превоз на товари или има вградено допълнително оборудване, а правото му на ползване попадало сред изключенията по чл.70, ал.1, т.4 и т.5 ЗДДС. Горестоящият орган е намерил, че фактурите не съдържат реквизитите по чл. 114, ал. 1. т. 9 - количество и вид на услугата и по т.11 ЗДДС – единична цена без данъка. В допълнение е посочено, че доставчикът не разполага с доказателства за нает персонал с притежавана квалификация, даваща необходимите знания и умения за изработването на възложеното, съгласно договорите. Независимо, че е имал наети 4 лица на посочените длъжности /строителен инженер, зидаромазач, специалист довършителни работи/, те не били относими към предмета на доставките и не можело да се приеме, че същите са изработили мебелите и чертежите, тъй като не били представени доказателства, че имат квалификация и умения свързани с това. За извършването на посочените услуги били необходими специализирани машини и помещения, в които да се разположат, докато в хода на ревизията не били представени доказателства за наличие на собствени или ползвани активи. Доставчикът не разполагал с ДМА, машини и съоръжения, според данните в ГДД, нямамо начислени амортизации, а ГФО за 2019 г. не бил подаден. Липсвали доказателства с какво са превозени изработените мебели и детайли, предвид размерите и количеството им и от кого са натоварени/разтоварени. Разгледани в съвкупност представените доказателства и относимите данни към дейността на доставчика, не доказвали възможността същият да е реализирал фактурираните доставки по фактурите с предмет проектиране и дизайн на мебели, изработка и доставка на шаблони и детайли за мебели.

Относно фактура №[ЕГН]/14.03.2019 г. с предмет посредничество при осъществяване на контакти и сключване на сделки за предоставяне на консултантски услуги, решаващият орган е съобразил, че не са представени доказателства, както за възлагането на услугата /предоставени данни и какви/, така и за получен резултат от нея. Нямамо доказателства къде, по какъв начин и от кого са организирани и проведени срещите и мероприятията, в т.ч. в кои градове в страната, кой е участвал в тях, пред каква аудитория са представени услугите, в какво помещение и какви договорености са постигнати, какви договори и с кого са подписани, какви разходи са извършени и за чия сметка, от кого и с какво са извършени посещенията в страната. В заключение е приел, че в случая не е целено предоставяне, съответно получаване на доставки на услуги, а само съставяне на данъчни документи, които да осигурят възможност за ползване на право на данъчен кредит за съответните периоди. От изложеното е направен извод за субективния елемент на знание у ревизираното лице за участието му във формални сделки, без да има фактически осъществени престации, а ако е имало такива, то те не били извършени пряко или чрез подизпълнител от издалия фактурите стопански субект.

В обобщение на изложеното горестоящата инстанция е приела, че фактурите от [фирма] са документи с невярно съдържание и при това положение не може да се презумира добросъвестно поведение на жалбоподателя, тъй като на същия не може да

не му е известно и няма как да не му е известно, че посоченият в документите издател няма качеството на доставчик по смисъла на чл. 11, ал. 1 от ЗДДС. С декларирането на спорните доставки като облагаеми с право на данъчен кредит, жалбоподателят целял да получи данъчно предимство, на което няма право. Съобразно изложените мотиви в частта по ЗДДС, решаващият орган е потвърдил РА и в частта по ЗКПО.

Относно разходите за застраховка „Живот“ на двамата управители на дружеството решаващият орган е анализирал разпоредбите на 204, ал. 1, т. 2, буква „а“ от ЗКПО, вр. §1, т.34 и т. 55 от ДР на ЗКПО, вр. чл.293 и чл.294 от Кодекса на труда, и е приел, че сторените разходи не могат да бъдат определени като социални разходи или като разходи за допълнително възнаграждение, предвид това, че не отговарят на изискванията за достъпност до всички работници и служители. В дружеството е имало наети и други лица по трудови правоотношения, за които нямало сключени застраховки „Живот“, поради което правилно тези разходи били определени като разходи, несвързани с дейността, които не се признават за данъчни цели на основание чл. 26, т. 1 от ЗКПО.

Решение № 554 от 08.04.2021 г. на ДОДОП С. е връчено на 12.04.2021 г. Жалбата вх.№ 53-04-307 от 23.04.2021 г., по която е образувано настоящето съдебно производство, е подадена в срока по чл.156, ал.1 ДОПК, от легитимирано лице и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

При служебната проверка по чл.160, ал.2 ДОПК съдът констатира, че оспореният ревизионен акт е издаден от компетентни по смисъла на чл.118, ал.2 и чл.119, ал.3 ДОПК органи по приходите, при спазване на установената форма по чл.120, ал.1 ДОПК. Липсват данни по делото в ревизионното производство да са допуснати съществени процесуални нарушения - такива, които са нарушили правото на защита на засегнатото лице, или ако не бяха допуснати, биха довели до постановяване на акт с друго съдържание. Във визирания от жалбоподателя период от 14.10.2020 г. до 04.12.2020 г. е съставен ПИНП №П-22221520094490-141-001 от 11.11.2020 г. за извършена насрещна проверка на доставчика [фирма]. Според същия и съдържащите се в ревизионната преписка доказателства, на [фирма] е връчено ИПДПОЗЛ от 16.07.2020 г., във връзка с което доставчикът е представил обяснения и доказателства от 21.07.2020 г. Доколкото те са напълно идентични с представените от ревизираното дружество доказателства, съдът не приема, че съставянето на ПИНП за насрещната проверка на доставчика в между 14.10.2020 г. и 04.12.2020 г. на самостоятелно основание води до нищожност или незаконосъобразност на РА. Сроковете за издаване на актовете в ревизионното производство са инструктивни и също не могат на собствено основание да обусловят

незаконосъобразност на РА, каквато не представлява и липсата на детайлно обсъждане в акта на подаденото срещу РД възражение. По силата на чл.160, ал.1 ДОПК съдът е инстанция по същество на спора, поради което следва да даде отговор относно материалната законосъобразност на изводите на ревизиращите органи по приложението на ЗДДС и ЗКПО.

I. Относно облагането по ЗДДС:

1. По доставките от [фирма]:

A. Относно фактура № 231 от 29.01.2019 г. с предмет: проектиране и дизайн на мебели с ДО 1579 лв., изработка на шаблони с ДО 1500 лв. и изработка на детайли за мебели с ДО 5000 лв. и общо ДДС на стойност 1615.80 лв.:

Според обяснение на управителя на доставчика Б. Б., дадено в хода на ревизията, контакт между двете дружества бил установен в края на 2018 г. лично между техните управители. Посочени са адресите на производствените бази на [фирма] в [населено място],[жк], [улица] в[жк], [улица], както и уеб сайт и интернет страница за доказване на опит в изработката на мебели. В противоречие с принципите по чл.3 и чл.5 ДОПК ревизиращите органи не са направили проверка на място на така декларираните търговски обекти, а са формирали неправилен извод за липса на реално извършвана от доставчика търговска дейност единствено поради липса на счетоводно отчетени разходи за наем на сгради или други активи, както и, че в ГДД нямало начислени амортизации и подаден ГФО за 2019 г. Съгласно чл.92, ал.2 и ал.3 ЗКПО (в относимата редакция) ГДД и годишен отчет за дейността се подават в срок до 31 март на следващата година, т.е. до 31.03.2020 г., поради което няма как при осъществен контакт в края на 2018 г. ревизираното дружество да направи извод за недобросъвестността на контрагента си поради неподаден ГФО за 2019 г.

В идентичен смисъл е обяснението на управителя Н. В., дадено в хода на ревизията: контактът с [фирма] бил установен в края на 2018 г. при лична среща на управителите в производствената база на доставчика в [населено място],[жк], [улица]. Фирмата била препоръчана от общ познат като коректен производител на мебели. След посещения на двете производствени бази и преценка по критерия цена/качество, предложените условия от [фирма] били приети и сключени съответните договори. Впоследствие се оказало, че [фирма] може да съдейства за осъществяване на контакти с потенциални клиенти за консултантската дейност на [фирма].

Логично е обяснението на управителя на жалбоподателя за избор на [фирма] като контрагент след посещение на място в двете производствени бази на доставчика и преценка на баланса между цена и качество. Приемливо е възражението му, че при сключване на търговски контакти не се проверява редовността на счетоводните отразявания на контрагента, нито се изискват документи за собственост или наем на производствените му бази. Тук е мястото да се отбележи, че според РД жалбоподателят разполага със собствена производствена база в[жк]по договор за наем от 02.01.2020 г., т.е. след търговските отношения с [фирма], поради което е несъстоятелна тезата на ревизорите, че [фирма] са изпълнили спорните проектни дейности и изработка на мебели по фактура № 231 от 29.01.2019 г.

Търговците са сключили договор-поръчка от 07.01.2019 г. за проектиране и дизайн на мебели, включващ идеен проект, 3Д визуализация и технически проект, производство и доставка на детайли за мебели и на шаблони по Спецификация №1. В последната са детайлизирани вида, размерите, броя, единична и обща цена на детайлите и

шаблоните. Съдът приема, че в спецификацията детайлите са индивидуализирани по начин, който позволява да се направи извод за точния предмет на поръчката и начина на формиране на нейната цена, които обстоятелства са пряко относими към реалността на доставката.

Относима е и конкретизацията в обяснението на Н. В., дадено в хода на ревизията, че изработените по фактура № 231 от 29.01.2019 г. детайли и услуги са за нуждите на офис обзавеждане на дружеството в [населено място], [улица], ет.5, а самите офис мебели са сглобени и монтирани от управителя Т. В.. Към този момент [фирма] не разполагали с необходимите машини за изработване на вложените детайли, а изработените 10 метални стяги били за многократна употреба и се намирили в производствената база на дружеството – обстоятелство, което е лесно установимо чрез проверка на място.

Доводите на приходните органи за липса на техническа обезпеченост на [фирма] се оборват от представени пред съда доказателства: договор за наем на дървообработващи машини от 22.08.2017 г. и приемо-предавателен протокол (ППП) към него, в които изрично е посочено, че машините ще бъдат инсталирани в производствената база на [фирма] в [населено място],[жк], [улица]; анекс № 2 от 30.12.2019 г. към договора за наем на дървообработващи машини и споразумителен протокол от 30.12.2019 г. за прекратяване действието на договора за наем. В тази връзка следва да се сподели като правилна тезата на жалбоподателя, че по отношение на отделни обстоятелства, като напр. наличието на наети лица, практиката на СЕС не изисква знание у получателя по доставките. С възражението срещу РД са представени проектите за мебелен дизайн (л.27-73 от Приложение №1), които неправилно не са кредитирани от приходните органи като пряко относими към реалността на доставката по фактура № 231 от 29.01.2019г.

Съвкупната преценка на изложените обстоятелства навежда съда на извод за реалност на доставката по тази фактура – същата има надлежно индивидуализиран предмет и стойност, при изпълнението ѝ е оставен материален резултат, съответстващ на договореното, който се използва в икономическата дейност на ревизираното дружество. При изпълнението на останалите материалноправни изискванията за това следва да се признае правото на данъчен кредит, респ. да се отмени РА за данъчен период м.02.2019 г. като се признае право на приспадане на ДДС в размер на 1616 лв. със съответните лихви за забава.

Б. Относно фактура № 236 от 02.03.2019 г. с предмет изработка на метални детайли с ДО 4000 лв., изработка на дървени детайли с ДО 2000 лв. и проектиране и дизайн на мебели с ДО 2000 лв. и общо ДДС на стойност 1600 лв.:

Представен е договор-поръчка от 15.02.2019 г. с идентичен на договора от 07.01.2019 г. предмет, като в спецификация №1 към него са посочени: 1.Метални детайли различни размери 20 броя по 200 лв.; 2.Дървени детайли различни размери 20 броя по 100 лв. и 3.Проектиране и дизайн на мебели за 2000 лв.

Според обяснение на Н. В. закупените дървени и метални детайли по фактура № 236 от 02.03.2019 г. са вложени в множество поръчки през годината по конкретно посочени фактури и клиенти. Фактурите за последващи доставки са представени в хода на ревизията (л.189 – 202 от Приложение № 1), но техният предмет по никакъв начин не може да се свърже с предмета на спорната фактура № 236 от 02.03.2019 г. Този извод се затруднява и от пълната липса на описание на вида, размерите и спецификите на детайлите в спецификацията- приложение към договора от 15.02.2019

г. От тези фактури се установява, че жалбоподателят фактурира изработка на мебели от края на м.март 2019 г., т.е. след договорните си отношения с [фирма].

За разлика от договора от 07.01.2019 г. спецификацията към договора от 15.02.2019 г. не съдържа никаква индивидуализация на „възложените“ детайли по вид, размер и предназначение за влагане. По никакъв начин не може да се установи и начина на формиране на договорната цена на детайли, които са с различни размери. Не става ясно какви мебели са проектирани, в отлика от първия договор, при който мебелите са били предназначени за офиса на дружеството-жалбоподател.

Съвкупната преценка на посочените обстоятелства навежда съда на извод за документално оформление на отношенията, на които не съответстват реални стопански операции. Нелогично е, при задължението на търговеца да полага добра грижа към търговските си дела, търговците да не уточнят и индивидуализират предмета на поръчката и начина на формиране на нейната цена. Доставката на услуги подлежи на данъчно облагане само ако между доставчика и получателя съществува реално правоотношение с достатъчно индивидуализиран предмет, в рамките на което се разменят конкретни взаимни престации, като полученото от доставчика възнаграждение представлява действителната равностойност на предоставената услуга (т. 29 от решение от 27.03.2014 г. по дело С-151/13 Le Rayon d`Or) и само ако е налице пряка връзка между доставената услуга и получената насрещна престация. При доставките на услуги е относимо изследване дали при възлагане на услугата страните са договорили по достатъчно конкретен начин вида ѝ и дължимия резултат и какви отделни компоненти формират договорната цена, защото индивидуализираното в достатъчна степен възлагане улеснява проверката дали е налице достатъчно конкретизирано приемане на резултата от изпълнението. Предаването на резултата от извършената услуга трябва в пълнота да съответства на предмета на възложеното и да позволява пълна индивидуализация на извършеното – предмет, период, ползвани трудови и материални ресурси и направените във връзка с тях разходи от доставчика, както и данни къде се извършва приемо-предаване и между кои физически лица като представители на търговците, което е в съответствие със задължението им по чл.302 ТЗ. По отношение на спорната фактура № 236 от 02.03.2019 г. тези обстоятелства не се установяват. Не се доказва и тезата на жалбоподателя за наличие на последващи доставки.

Следва да се сподели като правилно становището на приходните органи, че правото на приспадане на ДК по принцип е свързано с действително извършване на облагаема доставка и упражняването на това право не обхваща ДДС, само защото е начислен във фактура (т.30 от решение по дело С-642/11 С.). Различен извод не следва и от установеното счетоводно отчитане при страните по сделките, тъй като счетоводството е производно и отразяването в него на първични документи, на които не съответстват реални стопански операции, не им придава достоверност. По идентични съображения не може да се установи действителното основание на установените разплащания между търговците.

Участието на жалбоподателя в документално оформление на отношенията, без на същите да съответстват реални стопански операции, е указание за неговата недобросъвестност. Когато липсата на доставка произтича от собствените действия на получателя по доставката, същият е невъзможно да не знае, че доставката е недействителна, поради което не е необходимо да се установява и допълнителен елемент на злоупотреба с ДДС, както необосновано се поддържа в жалбата.

По изложените съображения е дължим извод за отхвърляне на оспорването в тази му част относно претендираното право на приспадане на ДК в размер на 1600 лв. със съответните лихви за забава.

В. Относно фактура № 238 от 14.03.2019 г. с предмет: посредничество при осъществяване на контакти и сключване на сделка за предоставяне на консултантски услуги с ДО 5580 лв. и ДДС 1116 лв.

С договор за посредничество от 03.01.2019 г. [фирма] са възложили на [фирма] да извършва посредническа дейност, да участва в мероприятия и срещи и да организира събития в периода м.януари – м.март 2019 г. за следните дейности: процедури за получаване на БФП по ОПИК, мероприятия по представяне на услугите на [фирма] в няколко града в страната, съдействие по осъществяване на контакти с [фирма] и [фирма] и участие в срещи. За услугата е договорено възнаграждение в размер на 5580 лв. Съдът приема, че начинът на формиране на договорната цена не съответства на цитираната практика на СЕС решение от 27.03.2014 г. по дело С-151/13 Le Rayon d'Or, а именно полученото от доставчика възнаграждение да представлява действителната равностойност на предоставената услуга при наличие на пряка връзка между доставената услуга и получената насрещна престация. Следва да се отбележи, че възнаграждението не е формирано на месечна база като дължима консултантска и посредническа услуга, поради което остава неясно как е определено за тримесечен период м.януари-м.март 2019 г.

Изцяло неконкретизиран е резултатът от възложеното посредничество. Според приемо-предавателен протокол от 14.03.2019 г. [фирма] е приключил възложените задачи, като: е организувал срещи между [фирма] и 4 потенциални кандидати за получаване на БФП по ОПИК, организувал е 2 мероприятия за представяне на услугите на [фирма] в 5 града на страната, осъществил е контакти с ръководството на фирми [фирма] и [фирма], като е организувал по 2 срещи с техни представители, както и 2 срещи от името на [фирма] в МИ. Нелогично е в протокола да не се посочат имената на „4 потенциални кандидати“, ако с такива действително са установени контакти. Фактически е невъзможно да са организувани 2 мероприятия, но в 5 града на страната, още повече, че същите по никакъв начин не са индивидуализирани. Ако такива срещи са осъществени, то същите ще имат материален резултат в сторени разходи за наем на помещения в конкретни градове – такива не са посочени. Липсват данни за осъществени срещи с помощта на доставчика с [фирма] и [фирма], като не са посочени датите на проведените срещи или имена на представители, за да се удостовери реалността на посредническата услуга.

Подобна конкретизация не се съдържа в обяснение на Н. В., дадено хода на ревизията, според което по фактура № 238 от 14.03.2019 г. [фирма] е извършило посредничество с бъдещи потенциални клиенти, интересувачи се от консултантската дейност на [фирма], вследствие на което дружеството е осъществило 4 договора, свързани с управление на проекти по процедури на ОПИК. В случай, че действително е осъществена посредническа услуга, не съществува пречка за посочване на данните на „потенциалните клиенти“, на по-силно основание – имената на клиентите по сключените 4 договора за управление на проекти по процедури на ОПИК. Липсата на подобна конкретизация, както в приемо-предавателния протокол от 14.03.2019 г., така и в обясненията на страните по доставката, препятства извод за нейната реалност. Това обстоятелство, както и невъзможността да се установи начина на формиране на договорната цена, навежда съда на извод за документално оформление на доставката,

на която не съответства реална стопанска операция. Относими са мотивите, изложени по предходната фактура, които не следва да се преповтарят.

Съдът приема, че представените от жалбоподателя 6 броя фактури, издадени към [фирма], [фирма] и [фирма] с предмет „месечно плащане съгласно договор за консултантски услуги не удостоверяват посредничество от [фирма] в полза на [фирма] (л.186-188, 197-199 от Приложение № 1). Такъв извод не следва и от представените фактури към [фирма] и към [фирма] с предмет подготовка на пакет документи за кандидатстване по процедура, към [фирма] с предмет предоставяне на експертна помощ във връзка с актуализиране на финансови показатели/актуализиране на бизнес-план от 2015 г. с данни за периода 2015-2018 г. и изработване на нов БП и с предмет предоставяне на експертна помощ във връзка с процедурни действия, свързани с процеса на изясняване на възможността за получаване на съгласие от МИ за прехвърляне на действащо търговско предприятие по чл.15 от ТЗ и към [фирма] с предмет подготовка на пакет документи за кандидатстване по процедура.

По изложените съображения е дължим е извод за отхвърляне на оспорването в тази му част относно претендираното право на приспадане на ДК в размер на 1116 лв. със съответните лихви за забава.

2. Жалбоподателят е закупил спорния автомобил А. А6 А. с рег. [рег.номер на МПС] с фактура № 11379/25.02.2019 г. на стойност от 21 500 евро. Декларирал е, че автомобилът е закупен с цел отдаване под наем, както и, че се ползва за управленски и лични нужди (10% от направените разходи за 2019 г.). Отразил го е счетоводно с отбелязване, че вещта се ползва за отдаване под наем, както и, че се ползва за лични нужди на собственика/персонала или трети лица (л.125 от Приложение № 1). Приложени са фактури за закупени авточасти (л.140-148 от Приложение № 1). Представена е една фактура № 774/29.05.2020 г., издадена от [фирма] с получател [фирма] и предмет наем на автомобил А. А6, А., бял, с рег. [рег.номер на МПС] . Приложени са 13 броя заповеди за командировка на управителя Н. В. със служебен автомобил рег. [рег.номер на МПС] в периода от 22.04.2019 г. до 11.12.2019 г. Представена е пътна книжка на автомобила (л.267-272 от Приложение № 2), фактури, придружени с фискални бонове, за закупено гориво (л.273-278 от Приложение № 2) и данни за закупена годишна е-винетка за 2019 г.

Според представено пред съда писмо на [фирма] процесният автомобил рег. [рег.номер на МПС] притежава трайна вградено допълнително техническо оборудване за транспортни цели, а именно: релси/шини в багажното отделение за оптимално безопасно закрепяне на товари; възможност за сваляне на задните седалки за достигане на товарен обем на багажното отделение от 1680 литра и система от куки за обезопасяване на товари с различен обем и форма. С доказаното допълнително техническо оборудване автомобилът отговаря на изключението по пар.1, т.18 от ДР на ЗДДС: не е лек автомобил автомобил, който е предназначен за превоз на товари, или лек автомобил, който има трайно вградено допълнително техническо оборудване за целите на извършваната дейност от регистрираното лице. Изложеното, както и счетоводното отразяване на автомобила като ДМА, мотивират съда да приеме, че не е налице ограничението по чл.70, ал.1, т.4 ЗДДС и на жалбоподателя следва да се признае правото на приспадане на ДК в размер на 8410.07 лв. по издаден от него Протокол по чл. 117 от ЗДДС №[ЕГН] от 25.02.2019 г.

Съдът приема за необоснован извода на приходните органи, че за автомобила има издадени само две фактури за отдаването му под наем на незначителна стойност. В

хода на ревизията е представена фактура № 774 от 29.05.2020 г. с получател [фирма], удостоверяваща отдаване под наем на автомобила за период от 12 месеца на обща стойност от 864 лв. с ДДС, която не е обсъдена в РД и РА. Това обстоятелство, установеното му отдаване под наем през м.11 и м.12.2019 г. в полза на [фирма], както и ползването му за служебни нужди, доказано със заповеди за командировка на Н. В. и пътна книжка на автомобила, мотивират съда да приеме, че на жалбоподателя следва да се признае правото на приспадане на ДК общо в размер на 879.82 лв. във връзка с експлоатацията на лекия автомобил по фактури, описани на стр.16-17 от РД. Използването на автомобила за транспортни услуги за целите на дейността на дружеството, както и отдаването му под наем, при доказано трайно вградено в него допълнително техническо оборудване, определят като неправилни изводите на приходните органи по приложението на чл.70, ал.1, т.4 и т.5, вр. ал.2, т.1 ЗДДС.

В заключение, относно облагането по ЗДДС РА следва да бъде отменен в частта за непризнато право на ДК по № 231 от 29.01.2019 г., издадена от [фирма], по Протокол по чл. 117 от ЗДДС №[ЕГН]/25.02.2019 г. и по фактурите, описани на стр.16-17 от РД, общо в размер на 10 905.69 лв., ведно със съответните лихви за забава в размер на 2003.98 лв.

Следва да бъде отхвърлено оспорването срещу частта от РА, с която не се признава право на ДК по фактура № 236 от 02.03.2019 г. и пофактура № 238 от 14.03.2019 г., издадени от [фирма], общо в размер на 2716 лв., със съответните лихви за забава в размер на 499.09 лв.

II. Относно облагането по ЗКПО:

1. При ревизията е установено, че дружеството е осчетоводило по сметка 602 Разходи за външни услуги разходи за застраховки в размер на 675.01 лв. и 1 189,97 лв., като по този начин е намалило счетоводния си финансов резултат. Установено е, че същите представляват вноски по лични застраховки на управителите съгласно застрахователни полици на „А. БЪЛГАРИЯ ЖИВОТ“ както следва: Застрахователна полица №[ЕГН]/6 за индивидуална застраховка „Живот“ със спестовен характер и застрахован Н. Х. В.: Застрахователна полица №[ЕГН] за пенсионна застраховка „Живот“ и застрахован Т. В. В.. На основание чл. 26, т. 1 от ЗКПО е увеличен счетоводният финансов резултат със сумата от 1 864,98 лв. като разходи, несвързани с дейността.

Жалбоподателят претендира за неправилно приложение на чл.208 ЗКПО, според който не се облагат с данък социалните разходи по чл. 204, ал. 1, т. 2, буква "а" в размер до 60 лв. месечно за всяко наето лице, когато данъчно задължените лица нямат подлежащи на принудително изпълнение публични задължения към момента на извършване на разходите. Претендираните "Социални разходи, предоставени в натура" са определени в пар.1, т.34 от ДР на ЗКПО, като отчетените като разходи социални придобивки по чл. 294 от Кодекса на труда и предоставени по реда и начина, определени от чл. 293 от Кодекса на труда или от ръководството на предприятието. Изискването на закона е, социалните придобивки да са достъпни за всички работници и служители и за лицата, наети по договор за управление и контрол. След като в хода на ревизията е установено, че дружеството е имало наети и други лица по трудови правоотношения, за които няма сключени застраховки „Живот“, то правилно и законосъобразно е прието с РА, че претендираните разходи не отговарят на изискванията за достъпност до всички работници и служители, поради което е неприложимо данъчното облекчение по чл. 204. ал. 1, т. 2, б. „а“ ЗКПО.

2. Във връзка с изводите на съда относно облагането по ЗДДС следва да се приемат за неправилни мотивите на ревизиращите органи по приложение на чл.26, т.2, вр. чл.10, ал.1 и чл.16, ал.2, т.4 ЗКПО, за липса на документална обосновааност на разходите, сторени по фактура № 231 от 29.01.2019 г. на [фирма] в размер на 9694.80 лв. Съответно на изложеното в частта по ЗДДС не следва да се признае документалната обосновааност на разходите по фактура № 236 от 02.03.2019 г. и фактура № 238 от 14.03.2019 г., издадени от [фирма], общо в размер на 16 296 лв. При ревизията не е извършена корекция на декларираната данъчна основа на разходи в натура, свързани с предоставяне на процесния автомобил за лично ползване.

Установено е, че за 2019 г. дружеството е подало ГДД с вх. №2204И0266246 от 05.06.2020 г. със счетоводен финансов резултат печалба 35 835,31 лв., формиран данъчен финансов резултат печалба 36 408,70 лв., корпоративен данък 3 640,87 лв., авансови вноски 4 000,00 лв. и надвнесен данък от 359,13 лв.

На основание чл.26, т.2, вр. чл.10, ал.1 и чл.16, ал.2, т.4 ЗКПО счетоводният финансов резултат следва да се увеличи със сумата от 16 296 лв. – непризнати разходи по фактура № 236 от 02.03.2019 г. и фактура № 238 от 14.03.2019 г., издадени от [фирма], както и на основание чл.26, т.1 ЗКПО със сумата от 1864.98 лв. Изложеното формира данъчен финансов резултат от 54 569.68 лв., респ. КД в размер на 5456.97 лв. При внесен авансово КД от 3640.87 лв. е дължим КД за 2019 г. в размер на 1816.10 лв., ведно с лихва за забава в размер на 148.33 лв.

По изложените съображения в частта по облагането по ЗКПО РА следва да бъде изменен чрез намаляване на определения за 2019 г. КД за внасяне от 2352.39 лв. на 1816.10 лв. и лихвите за забава от 192.13 лв. на 148.33 лв.

При обжалваем интерес от 18 669.48 лв., РА се отменя за сумата от: 580.09 лв. в частта по ЗКПО и 12 909.67 лв. в частта по ЗДДС, общо в размер на **13 489.76 лв.** РА се потвърждава за сумата от 3215.09 лв. в частта по ЗДДС и в размер на 1964.43 лв. в частта по ЗКПО, или общо в размер на **5179.52 лв.** Изложеното определя присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 588.98 лв. на основание чл.8, ал.1, т.3 от Наредба № 1 / 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Съобразно уважената част от жалбата на жалбоподателя се дължат разноски в размер на 903.20 лв.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, I-во отделение, 69-и състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], [жилищен адрес] Ревизионен акт № Р-22220420002656-091-001 от 19.01.2021 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 554 от 08.04.2021 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място], в частта за непризнато право на ДК по фактура № 231 от 29.01.2019 г., издадена от [фирма], по Протокол по чл. 117 от ЗДДС №[ЕГН]/25.02.2019 г. и по фактурите, описани на стр.16-17 от РД, общо в размер на **10 905.69 лв.**, ведно със съответните лихви за забава в размер на **2003.98 лв.**

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], [жилищен адрес] срещу Ревизионен акт № Р-22220420002656-091-001 от 19.01.2021 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 554 от 08.04.2021 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място], в частта за непризнато право на ДК по фактура № 236 от 02.03.2019 г. и пофактура № 238 от 14.03.2019 г., издадени от [фирма], общо в размер на **2716 лв.** и лихви за забава в размер на **499.09 лв.**

ИЗМЕНЯ Ревизионен акт № Р-22220420002656-091-001 от 19.01.2021 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 554 от 08.04.2021 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място], в частта на допълнително установените задължения по ЗКПО като НАМАЛЯВА определения за 2019 г. корпоративен данък за внасяне от 2352.39 лв. на 1816.10 лв. и лихвите за забава от 192.13 лв. на 148.33 лв.

ОСЪЖДА Дирекция “Обжалване и управление на изпълнението” при ЦУ на НАП [населено място] да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], [жилищен адрес] сторените в производството разноси в размер на 903.20 лв.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], [жилищен адрес] да заплати на Дирекция “Обжалване и управление на изпълнението” при ЦУ на НАП [населено място] юрисконсултско възнаграждение в размер на 588.98 лв.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: